

මිනා නවකතාවෙන් මතුවන කතුවරයාගේ ස්වාධීනත්වය
ප්‍රයද්‍රැණනී, ඩී. එච්. සී. ජී.¹

ප්‍රථම සිංහල නවකතාව ලෙස බොහෝ පායිකයන් විසින් සලකනු ලබන මිනා නවකතාව 1905 දී අලුත්ගමගේ සයිමන් ද සිල්වා විසින් රවනා කරන ලද්දකි. රසවත් කතාන්දරයක් සහිත මෙම දිරිස වහන්තාන්තය තුළ කතුවරයාගේ ද්‍රැශන මැනවින් ප්‍රකට කෙරේ. මිනා නවකතාවට පූර්ව යුතුයේ ලියුවුණු අයිසැක් ද සිල්වා පියතුමාගේ වාසනාවන්ත පවුල හා කාලකන්නී පවුල (1888), බෙන්තොට ඇල්බට ද සිල්වාගේ විමලා (1892), ආදරහසුන (1892), සිරිබරි (1894), හා වෙසක් දුතයා (1894) පියදාස සිරිසේනගේ ජයතිස්ස හා රොසලින් (1904), යන නවකතා හා සසඳන විට මිනා නවකතාවේ ස්වාධීන ලක්ෂණ හඳුනා ගැනීමට ප්‍රයත්න දැරීම මේ පර්යේෂණයේ අරමුණ වේ මේ සඳහා ප්‍රාථමික මූලාශ්‍රය ලෙස මිනා නවකතාව ගනු ලබන අතර වාසනාවන්ත පවුල හා කාලකන්නී පවුල, විමලා, ආදර හසුන, සිරිබරි, වෙසක් දුතයා, ජයතිස්ස හා රොසලින් යන සිංහල නවකතා ද්විතීයික මූලාශ්‍රය කොට ගනිමින් මිනා නවකතාකරුවාගේ නිර්මාණ කුළුලතා ප්‍රස්ථකාල ඇසුරින් දත්ත ලබා ගැනීම මාගේ පර්යේෂණයේ ක්‍රමවේදය වේ. උචිත ව්‍යවහාර හාජාවක් හා වර්ග වරිත නිරුපණයෙන් බැහැරව කාව්‍ය ගුණයෙන් අනුන සාර්ථක අවස්ථා, සිද්ධ නිරුපණය හා ස්ත්‍රීය කෙරෙහි ප්‍රගතියිලි දෘශ්‍යකින් බැඳීමට නවකතාකරුවා දක්වා ඇති අවධානය මේ පර්යේෂණය මගින් නිරික්ෂණය කෙරේ. සමකාලීන කතුවරයන් ධර්ම ප්‍රවාරය සමාජ, සංගේධනය හා දේශ වාත්සල්‍යය අදි සමාජ ගත අරමුණු මුදුන්පත් කර ගැනීම සඳහා ම ප්‍රබන්ධ රවනා කොට ඇති අතර අලුත්ගමගේ සයිමන් ද සිල්වා එසේ නොවී තම ස්වාධීනත්වය පෙරවුකොට ගනිමින් ප්‍රබන්ධකරණයේ යම් බඳු ප්‍රබලතාවක් ප්‍රකට කර ඇති බව හඳුනා ගැනීම මේ පර්යේෂණයේ ප්‍රතිඵලය වේ.

ප්‍රමුඛ පද: අලුත්ගමගේ සයිමන් ද සිල්වා, කතුවරයා, ප්‍රබන්ධ, මිනා, ස්වාධීනත්වය

¹ ගාස්තුවේදී (විශේෂ) දෙවන වසර. සිංහල අධ්‍යාපනාංශය.